

A Fővárosi Ítéltábla a Dr. Rosonczy Ügyvédi Iroda (ügyintéző: Dr. Rosonczy Enikő ügyvéd) által képviselt felperes neve(felperes címe) felperesnek a Dr. Berczi Norbert ügyvéd által képviselt alperes neve(alperes címe) alperes ellen megbízási díj iránt indult perében a Fővárosi Törvényszék 2012. április 17. napján kelt 7.G.41.546/2010/29. számú ítélete ellen a felperes részéről 30., az alperes részéről pedig 31. sorszám alatt előterjesztett fellebbezés folytán meghozta a következő

í t é l e t e t :

A másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság ítéletének nem fellebbezett részét nem érinti, megfellebbezett részét részben megváltoztatja, és az alperest terhelő marasztalás összegét 25.117.292 (azaz huszonötmillió-száztizenhétezer-kétszázkilencvenkettő) Ft-ra és kamataira felemeli, egyebekben helybenhagyja.

A bíróság kötelezi a felperest, hogy 15 napon belül fizessen meg az alperesnek 270.000 (azaz kétszázhetvenezer) Ft + áfa fellebbezési eljárási költséget, valamint az államnak külön felhívásra 2.500.000 (azaz kétmillió-ötszázezer) Ft feljegyzett fellebbezési illetéket. Kötelezi az alperest, hogy fizessen meg az államnak külön felhívásra 2.000.000 (azaz kétmillió) Ft feljegyzett fellebbezési illetéket.

Az ítélet ellen fellebbezésnek helye nincs.

I n d o k o l á s

A felperes módosított keresetében kérte, hogy a bíróság 58.203.541 Ft + áfa, összesen 72.754.426 Ft megbízási díj, és ezen összeg után 2010. február 15. napjától a Ptk. 301/A. § (2) bekezdése szerinti késedelmi kamat megfizetésére kötelezze az alperest a Ptk. 478. §-ának (1) bekezdése alapján.

Tényként adta elő, hogy 2007-ben a magyarországi kistelepülések játszótereinek EU komforttá tétele kapcsán együttműködési megállapodást kötött az alperessel az igénybe vehető támogatással kapcsolatos pályázatok előkészítésére, benyújtására, a nyertes pályázatok megvalósítására. Vállalta a játszóterek építéséhez szükséges műszaki, tervezési, árazási szakértelmének és kivitelezési kapacitásának a biztosítását, az alperes pedig a pályázatok elkészítését, lebonyolítását. 2008. október 18-án jelent meg a falumegújításra és fejlesztésre nyújtandó támogatások feltételeiről szóló FVM rendelet. Ennek ismeretében együtt készítették el a pályázatokat, amelyeket az alperes nyújtott be az önkormányzatok nevében. A nyertes pályázatok alapján azonban a kivitelezést az alperes már más vállalkozókkal végeztette el és 2009 novemberében az együttműködést felmondta. Az eredeti megállapodásuk alapján a 100 % támogatásból megvalósuló

pályázatoknál 16 % illetve volna meg, az alperes pedig 19 %-ra lett volna jogosult. Az alperes már a pályázatok kiírása előtt megbízási szerződést kötött az önkormányzatokkal a pályázatírásra és a nyertes pályázókkal megkötötte a vállalkozási szerződést a projektmenedzsmenti feladatok ellátására. Az önkormányzatok felé két számla került kibocsátásra. Az egyik az alperes részéről az elnyert nettó támogatás 12 %-a + áfa mértékig, a másik a fővállalkozó részéről a kivitelezésről. A 137 nyertes önkormányzat összesen 1.597.744.255 Ft támogatáshoz jutott, amiből a rendelet szerint elszámolható projektmenedzsmenti díj 141.186.884 Ft (a támogatási összeg 12 %-a). A számlaértékből az építészeti szolgáltatás 16,66 %-ot, az integrált mérnöki szolgáltatás 33,33 %-ot, az építési projekt vezetése 50 %-ot képvisel. Az első két tétel foglalja magába az elvégzett munkáját, amely a projektmenedzsmenti díjnak legalább a 34 %-át teszi ki, amivel az alperes az ő rovására jogalap nélkül gazdagodott. Az alperes a kereset elutasítását kérte, annak mind a jogalapját, mind az összegszerűségét vitatta. Állította, hogy a felperes és közte nem jött létre sem megbízási, sem vállalkozási jogviszony. Nem vitatta, hogy előzetesen folytattak egyeztetéseket a feladatok és az érdekeltségek megoszlásáról, a remélt bevétel összegéről. Az együttműködés során a saját költségeiket előlegezték. Arról tárgyaltak, hogy a felperes legyártja a játszótéri játékokat, amit a játszótér építéssel foglalkozó partnerei építenek meg, azonban a teljes projekthez szükséges kapacitással és infrastruktúrával nem rendelkezett, a tényleges kivitelezést nem tudta ellátni. Az együttműködésből eredően fizetési kötelezettsége nem keletkezett. Előadta azt is, hogy a kapcsolat békés lezárása érdekében méltányossági alapon ajánlotta fel a tervezési költségek megtérítését 40.000 Ft/információs csomag + áfa összegben. Az előzetes egyeztetések során a felperes által megjelölt 16 %-ot ugyanis nem lehetett kalkulálni, mert a megállapodásuk után megjelent FVM rendelet ezt nem tette lehetővé, ezekre a kiadásokra ugyanis csak 12 % elszámolását engedte.

Az elsőfokú bíróság ítéletével kötelezte az alperest, hogy fizessen meg a felperesnek 15 napon belül 25.000.000 Ft főkövetelést, valamint ennek 2010. február 15. napjától a kifizetés napjáig járó, a késedelemmel érintett naptári félévet megelőző utolsó napon érvényes jegybanki alapkamat 7 %-kal növelt összegű késedelmi kamatát. Ezt meghaladóan a keresetet elutasította. Kötelezte a felperest, hogy fizessen meg az alperesnek 15 napon belül 1.314.704 Ft perköltséget. Megállapította, hogy a felperes illetékfeljegyzési joga folytán le nem rótt 900.000 Ft illetékből a felperes 630.000, az alperes pedig 270.000 Ft-ot köteles megfizetni az államnak külön felhívásra.

Tényként rögzítette, hogy a felek 2007-ben megállapodtak, hogy közösen készítik elő és valósítják meg a játszótérek uniós szabványosítását, illetve uniós szabványos játszótérek létesítését. Az alperes feladata volt az előkészítő szakaszban többek között az ügyfélkezelés, a pályázatfigyelés, a szerződéskötés, a pályázatírás, a megvalósítási szakaszban a projektmenedzselés, míg a felperes feladatát az előkészítő szakaszban a pályázat teljes műszaki dokumentációjának elkészítése, a szükséges felmérések, közműegyeztetések elvégzése, a tervek elkészítése

képezte. Úgy állapodtak meg, hogy azon települések esetében, amelyek a pályázaton támogatást nem nyernek, a pályázat előkészítésével felmerült költségeiket maguk viselik. A támogatást elnyert önkormányzatoknál az alperes a pályázatban az árat úgy munkálja ki, hogy az tartalmazza a játszótér árát és a peres felek költségeit. 2008 júliusában a költségeiket a teljes beruházás 35 %-ában kalkulálták, a felperes költségét 16, az alperes költségét 19 %-ra tették. Megállapodtak abban is, hogy ha a kivitelezést nem a felperes végzi, az alperes (helyesen: felperes) a teljes projekt beruházási értékének 5 %-ára fővállalkozási díjként tart igényt, amit a felperes (helyesen: alperes) a műszaki menedzsmenti feladatok ellátása fejében kifizet.

A felperes 472 helyszínre elkészítette a játszótéri terveket, az alperes pedig megkötötte a megbízási szerződéseket az önkormányzatokkal, amelyekben egyebek mellett vállalta a játszótérek felmérését, rövid szakmai leírás és költségbecslés elkészítését, a pályázatok elkészítését, benyújtását, eredményes pályázat esetén a teljes projekt lebonyolítását. A szerződés szerint az alperes a pályázati projektben elismert projektmenedzsmenti vagy bonyolítói költség által kerül kifizetésre az ott elérhető mértékig.

A Földművelésügyi és Vidékfejlesztési Minisztérium az Európai Mezőgazdaság és Vidékfejlesztési Alapból falumegújításra és fejlesztésre igénybe vehető támogatások részletes feltételeiről szóló 135/2008. (X.18.) FVM rendelete ismeretében a pályázatokat a peres felek közösen készítették el, a szükséges hiánypótlásokat a felperes elvégezte, ezt követően azonban az együttműködésük megszakadt. Az alperes 2009. november 9-én a szerződést felmondta azon indoklással, hogy a felperes a szállításra vonatkozó szerződéstervezetet többszöri felhívásra sem adta meg, illetve nem tudta a tervezett mennyiséget időben szállítani. A tervezési költségek megtérítésére a szerződéstervezetben rögzített 40.000 Ft+áfa díj megfizetését vállalta, erre azonban a felek nem kötöttek megállapodást.

A közösen összeállított 237 db pályázatból 137 önkormányzat nyert támogatást. Ezek közül 98 kötött az alperessel vállalkozási szerződést projektmenedzsmenti feladatok ellátására, amelynek keretében építészeti szolgáltatást, integrált mérnöki szolgáltatást és építési projektvezetést vállalt. Részfeladatként sorolták fel a helyszíni felmérést, tervdokumentáció, költségvetés, pályázati dokumentáció elkészítését, a kivitelezés szervezését és a pénzügyi zárást. Díjazásként az elnyert támogatás 12 %-ára volt jogosult. Az elszámolható díj 50 %-át az építési projektvezetés ellenértékéeként, 50 %-át építészeti szolgáltatásként és integrált mérnöki szolgáltatásként számlázta le. Az alperessel szerződést kötött települések összesen 1.186.734.936 Ft támogatásban részesültek, aminek a 12 %-a 142.408.144 Ft. Az alperes ezen 98 település esetében a 12 %-+áfa projektmenedzsmenti díjhoz hozzájutott, amelyben elszámolásra és kifizetésre került a felperes előkészítő szakaszban kifejtett tevékenysége is 25.000.000 Ft értékben.

Az elsőfokú bíróság jogi indokolásában a Ptk. 474. §-ának (1) és (2) bekezdése, 478. §-ának (1) bekezdése, valamint a Pp. 164. §-ának (1) bekezdése alapján rögzítette, hogy az alperes tagadásával szemben a felperest terhelte a keresetében állított megbízási szerződés létrejöttének, tartalmának, az ellenszolgáltatás összegének és esedékessé válásának a bizonyítása. A tanúként meghallgatott T. L., Sz.G. és P. G. egyező előadása alapján állapította meg, hogy 2007. év végén a felek között az együttműködési megállapodás létrejött, amelyben mind a két fél saját kockázatára, saját költségviselése mellett egy lehetséges szerződés reményében végzett különböző szolgáltatást a potenciális megrendelők részére. A felek között ekkor megbízási jogviszony nem volt, fizetési kötelezettségük egymás irányába nem keletkezett. A tanúk egyező előadása, a peres felek által csatolt „megbízási” blanketta szerződés és „vállalkozási szerződés projektmenedzseri feladatok ellátására” típusú szerződések bizonyították, hogy az együttműködési megállapodás 2008 tavaszától részben átalakult és azon települések vonatkozásában, amelyekkel az alperes a pályázatírásra szerződést kötött, a felek között létrejött a megbízási jogviszony. Ezt az a tény hozta létre, hogy az alperes a felperes által végzett munkára is visszterhes szerződést kötött egyes önkormányzatokkal. Az együttműködés ezen fázisában és ezen települések vonatkozásában ettől kezdve a felperes már az alperes megbízásából, az alperes helyett és az alperes utasításai alapján végezte azt a szolgáltatást, amit az együttműködésben eredetileg saját kockázatára vállalt. Az önkormányzat és az alperes között létrejött megbízási szerződéssel a felek jogviszonya is visszterhessé vált. Az alperes igényt tarthatott az önkormányzatoknak megítélendő támogatási összeg meghatározott részére, aminek az egymás közötti megosztásáról a felek megállapodtak. Ezt a megállapodásukat rögzítette a keresetlevél mellékleteként (1/F/14) csatolt okirat, amely arra ad iránymutatást, hogy a felek egymás között milyen arányban számolják el a költségeiket a később megjelenő rendelethez igazodóan. A pályázatírással, a beruházás menedzselésével kapcsolatban felmerült és elszámolható költségeket egymás között 46-54 %-ban osztották meg az alperesre kedvezőbben. Ez a felosztási arány azt feltételezte, hogy mindkét fél részt vesz a projekt megvalósítási szakaszában. Ugyanezen iratból az is megállapítható, hogy számoltak azzal is, hogy a felperes a projekt megvalósításában esetlegesen nem vesz részt. Erre az esetre az alperes azt vállalta, hogy a megítélt támogatás 5 %-át fizeti ki a részére a műszaki dokumentáció ellenértékeként. Az FVM alkalmazandó rendeletének kihirdetését követően összegszerűségében ez a megállapodás tárgyalanná vált, de egyértelműen bizonyítja a megbízási jogviszony visszterhességét és azt, hogy a felperes az elvégzett munkája ellenértékére akkor is jogosult az alperestől, ha más személy a játszóterek kivitelezője. Bizonyítja továbbá, hogy az alperes fizetési kötelezettsége csak akkor áll be, ha az önkormányzat a támogatást megkapja és a kivitelezést ő bonyolítja. Ebben az esetben arányosítva a költségelszámolást, a megosztás úgy módosul, hogy az alperes a teljes beruházás összegének 30 %-át, a felperes pedig 5 %-át számolhatja el figyelemmel arra, hogy a felek ebben az időszakban a teljes beruházás 35 %-ában akarták érvényesíteni a projektmenedzseléssel kapcsolatos költségeiket.

A 23/2007. (IV. 17.) FVM rendelet 31. §-ának (3) bekezdése alapján a beruházáshoz kapcsolódó és a támogatás terhére elszámolható kiadás nem lehet több, mint a beruházás (1) bekezdés szerinti kiadások nélkül számított jóváhagyott kiadásainak 12 %-a. Nem volt vitás a felek között, hogy a felperes 472 helyszínre készítette el a műszaki dokumentációt, 237 helyszínre készítették el közösen a pályázatot, 137 település nyert támogatást és 98 kötött az alperessel projektmenedzsmenti vállalkozási szerződést. Az alperes az elnyert támogatás 12 % + áfa összegét számolta el projektmenedzsmenti díj címén. A felperes részére a műszaki dokumentáció elkészítésével arányos ellenértéket nem fizette ki. Az alperessel szerződött önkormányzatok által megkapott támogatás 12 %-a 142.408.144 Ft, a felek előzetes megállapodása alapján ezen összeg 14 %-a + 25 % áfa, összesen 25.000.000 Ft volt a felperes által elkészített műszaki dokumentáció ellenértéke. Ezen összeg erejéig alapos tehát a felperes keresete. 39 település vonatkozásában a felperes nem bizonyította, hogy az alperes hozzájutott a projektmenedzsmenti díjához, ezért ezzel kapcsolatosan az elsőfokú bíróság a keresetet elutasította. Szakértői bizonyítás elrendelését mellőzte, mert álláspontja szerint a felek megállapodással rendezték a költségeik elszámolhatóságának egymás közötti arányát.

Az ítélet ellen mind a felperes, mind az alperes fellebbezést terjesztett elő.

A felperes fellebbezésében kérte az elsőfokú ítélet megváltoztatását és az alperes által fizetendő összeg 49.558.240 Ft + 25 % áfa, összesen 61.322.800 Ft megbízási díjra és annak 2010. február 15. napjától a kifizetés napjáig járó kamatára való felemelését, továbbá a perköltségre vonatkozó rendelkezés megváltoztatását a fentiek szerint alakuló pernyertesség-pervesztesség arányának megfelelően.

Nem vitatta, hogy az alperes azon önkormányzatok vonatkozásában köteles megbízási díjat fizetni, amelyektől ő maga is díjazásban részesült. Állította azonban, hogy ez nem csak az alperes által nem vitatott és az ítéletben megjelölt 98 önkormányzat, hanem M. és Ú. önkormányzata is. Ezek tekintetében ugyanis okirattal tudta bizonyítani, hogy az alperes közös megegyezéssel bontott szerződést és M. esetében 400.000 Ft + áfa, Ú. esetében pedig 899.055 Ft díjazást kapott.

Kifejtette, hogy az elsőfokú bíróság nem helyesen állapította meg, hogy milyen arányban jogosult díjazásra. Azt követően, hogy 2009. november 9-én az alperes felmondta az együttműködési megállapodást, a pályázat előkészítő szakaszában végzett és a támogatási kérelem összeállításához nyújtott munkája ellenértékére tartott igényt a leszámlázott összeg 34 %-a erejéig. Ez a 98 önkormányzat esetén összesen 60.523.461 Ft. M. önkormányzata esetén 170.000 Ft. Ú. vonatkozásában az alperesnek építészeti szolgáltatás jogcímén fizetett 299.685 Ft 50 %-a, azaz 149.843 Ft, és integrált mérnöki szolgáltatás címén fizetett 599.370 Ft 80 %-a, azaz 479.496 Ft. A két tétel együttes összege 629.339 Ft. A fellebbezésben vitatott összeg tehát mindösszesen 36.322.800 Ft volt.

Az alperes fellebbezése az elsőfokú ítélet megváltoztatására és a kereset teljes elutasítására irányult. Változatlanul állította, hogy a felek között nem jött létre sem megbízási, sem vállalkozási jogviszony. Az elsőfokú bíróság alaptalanul állapította meg, hogy az egyes önkormányzatokkal kötött szerződése megbízási jogviszonyt hozott volna létre. Erre irányuló akarata sem neki, sem az önkormányzatoknak nem volt. A peres felek közötti együttműködésből az következett volna, hogy a felperes visszterhes jogviszonyt az egyes önkormányzatokkal hozzon létre a játszótéri eszközök gyártása, valamint kivitelezése tárgyában. Ez az alperesi érdekkörön kívül álló okból nem következett be. Nem értékelte továbbá az elsőfokú bíróság azt a nem cáfolt nyilatkozatát, mely szerint az egyes önkormányzatoknak csak a támogatási döntés közlését követően elvégzett projektmenedzsmenti feladatokat számlázta le, melyek teljesítésében a felperes nem vett részt.

Vitatta az elsőfokú bíróságnak az 1/F/14. számú mellékletből levont következtetéseit. Állítása szerint, amennyiben ezen okirat tartalmának megfelelő megállapodás létrejött, az jogilag lehetetlenült, a megállapodás létrejöttét azonban vitatta. Utalt arra, hogy a felperes a keresetében maga is úgy nyilatkozott, hogy írásbeli szerződés nem volt. A melléklet egy másnapi megbeszélést készített elő, a felperes sem állította, hogy azt általa elfogadott alperesi ajánlatnak tekintette volna. Annak tartalma alapján pedig T. L. és nem a felperes volt jogosult 5 % fővállalkozói díjra, ha a kivitelezést nem a felperes végzi. A felperest 16 % illette volna meg a kivitelezés esetén, ennek a helyébe lépett volna az 5 %-os mértékű fővállalkozói díj, amelyet a tényleges kivitelező lett volna köteles viselni. Nem foglalt állást az elsőfokú bíróság abban a kérdésben, hogy az adott önkormányzattal létrejött szerződés kelte és a melléklet megküldésének napja 2008. július 21. közötti időszakban a felperes saját kockázatára, vagy már alperes helyett végezte-e a munkáját. Semmilyen levezetést nem mutatott be a 14 %-os költségigény alkalmazásának indoklására. Ezt meghaladóan a számítás pontos eredménye a nettó összegre nézve 19.937.147 Ft lenne, amelyet alaptalanul kerekített 20.000.000 Ft-ra.

A felperes és az alperes fellebbezése kis részben alapos.

Az elsőfokú ítéletnek jogerőre emelkedett a 61.322.800 Ft-ot meghaladó kereseti követelést elutasító rendelkezése, ezt a Pp. 228. §-ának (4) bekezdése alapján az ítéltábla nem érintette.

Az elsőfokú bíróság által megállapított tényállást kiegészíti azzal, hogy M. önkormányzatától az alperes 500.000 Ft, Ú. önkormányzatától pedig 899.055 Ft díjazásban részesült a pályázatírás és az ahhoz kapcsolódó tevékenység ellenértékéért.

Az így kiegészített tényállásra is tekintettel az elsőfokú bíróság érdemi döntésével nagyobb részben egyetért, de az alábbiak szerint pontosított, illetőleg kiegészítette indokolással.

Az elsőfokú bíróság helyesen rögzítette, hogy a felek megállapodása a játszóterek uniós szabványosításával, illetve a szabványos játszóterek létesítésével kapcsolatos feladatok együttes ellátását célozta. Helyesen állapította meg a közöttük kialakult feladatmegosztást, és azt is, hogy az érintett önkormányzatokkal az alperesnek kellett szerződést kötnie, továbbá a felek a sikeres pályázathoz kötötték a munkájuk megtérítését. A felperes a keresetét nem vitásan a megbízási szerződés szabályaira alapította, a bíróság azonban a kereset jogcíméhez nem kötött, a felek megállapodását a tényleges tartalmának megfelelően kell minősítenie, amelyet a felek a Ptk. 200. §-ának (1) bekezdése alapján szabadon állapíthatnak meg. A szerződéses szabadság alapelve kiterjed a típus szabadságára is, azaz a felek nemcsak a törvényben külön nevesített szerződések valamelyikét választhatják, hanem olyan atipikus megállapodást is köthetnek, amely sajátos elemei folytán egyik típusba sem sorolható. Ennek megfelelően a szerződésbe foglalt jogokat és kötelezettségeket is szabadon alakíthatják.

A fentiek szerint értelmezve a perbeli megállapodást megállapítható, hogy a felek gazdasági tevékenységet is igénylő közös céljuk érdekében vállaltak együttműködést. Ez kiterjedt arra is, hogy az érintett önkormányzatokkal az alperes szerződést fog kötni és a szerződésbe foglalt kötelezettségeit részben a felperes tevékenysége által fogja teljesíteni. A felperes a szükséges felmérések, közműegyeztetések mellett a tervek, a műszaki dokumentáció elkészítését is vállalta. Mindezekből következően a szerződés a Ptk. 568. §-ának (1) bekezdése értelmében a polgári jogi társaság, a 474. §-ának (1) bekezdése értelmében a megbízási szerződés, a 389. §-a alapján pedig a vállalkozási szerződés elemeit is magában hordozta. A valójában atipikus együttműködési megállapodásból a szerződő feleket terhelő kötelezettségvállalásokat olyan tartalommal kell teljesíteni, ahogy azt a felek maguk szabályozták. Az adott esetben egyértelműen rendelkeztek arról, hogy az önkormányzatokkal megkötött szerződés alapján az alperesnek járó díjat megosztják egymás között, ami azt jelenti, hogy az önkormányzatok által kifizetett összegből az alperes köteles megfizetni a felperes részére az általa elvégzett szolgáltatás ellenértékét.

Mindezek alapján nem osztotta az ítéltábla az elsőfokú bíróságnak azon álláspontját, mely szerint az önkormányzatokkal megkötött szerződés a felek között megbízási jogviszonyt hozott létre. A már létező együttműködési megállapodásuk alapján volt jogosult a felperes az önkormányzatok által megfizetett összeg meghatározott hányadára. Helyesen jutott ugyanakkor az elsőfokú bíróság arra a következtetésre, hogy a csatolt okiratból a felperest illető díjhányad egyértelműen megállapítható. A hivatkozott okirat nem igazolja az írásbeli szerződés létrejöttét, de azt egyértelműen tartalmazza, hogy a felek miként kívántak elszámolni egymással abban az esetben, ha a felperes a projekt megvalósításában nem vesz részt és az általa elvégzett szolgáltatás ellenértékét a várt 35 %-os támogatásból 5 %-ban határozták meg. Nem vitás, hogy a későbbi FVM rendelet előírásai alapján a teljes beruházás 35 %-a a peres felek javára nem volt elszámolható, de az alperest illető 30 % és a felperest illető 5 % úgy aránylik egymáshoz, mint a 86 % a 14 %-hoz, vagyis arra az esetre, hogyha a felperes nem vesz részt a kivitelezésben, az

önkormányzatok felé elszámolt teljes költség 14 %-a illeti meg, ahogy arra az elsőfokú bíróság is rámutatott.

Nem volt megalapozott az alperes fellebbezési érvelése, mely szerint az okirat alapján az 5 % Telegdy Lászlót illetve volna meg és ezt a fővállalkozónak kellett volna megfizetnie, mert a fentiek értelmében az okirat nem a felek megállapodását tartalmazta, hanem csak azt bizonyította, hogy a felek az együttműködés során a felperes által elvégzendő munka arányát hogyan határozták meg. Helyesen hivatkozott ugyanakkor az alperes arra, hogy a felperest megillető összeg 14 %-kal számolva nem 25.000.000 Ft, hanem 24.914.184 Ft. A felperes viszont már az elsőfokú eljárásban is igazolta, hogy az alperes díjazásban részesült M. és Ú. önkormányzata esetében is függetlenül attól, hogy a kivitelezés lebonyolítására nem kötöttek vele szerződést. Az együttműködési megállapodás folytán a két önkormányzattól kapott összegből a felperest szintén 14 %, azaz 195.867 Ft illeti meg. Ezáltal az alperes által fizetendő tőkeösszeg 25.117.290 Ft figyelemmel arra, hogy a felperes csak a saját becslése szerint határozta meg a saját munkáját a teljes szolgáltatás 34 %-ában, ezt az állítását azonban semmivel nem támasztotta alá.

Az elsőfokú ítélethez képest az alperes marasztalásának összege olyan csekély mértékben változott, hogy a pernyertesség-pervesztesség arányára nem volt hatással, ezért az ítélet tábla az elsőfokú ítéletnek a perköltségre vonatkozó rendelkezését nem érintette.

Mindezek alapján az elsőfokú ítéletet a Pp. 253. §-ának (2) bekezdése alapján részben megváltoztatta.

A felperesi fellebbezés tekintetében a fellebbezési érték 36.322.800 Ft, az alperesi fellebbezés vonatkozásában 25.000.000 Ft volt, a felperes ebből eredően 11.322.800 Ft erejéig lett pernyertes. A Pp. 81. §-ának (2) bekezdése alapján a részleges pernyertességre tekintettel ezért az ítélet tábla az alperest kötelezte a 32/2003.(VIII.22.) IM rendelet 3. §-ának (2) és (5) bekezdése alapján megállapított ügyvédi munkadíjból álló alperesi fellebbezési költség megfizetésére. A pernyertesség-pervesztesség arányában kötelesek továbbá a felek viselni az illetékfeljegyzési joguk folytán feljegyzett fellebbezési illeték összegét.

Budapest, 2013. február 13.

Dr. Pestovics Ilona s.k.
a tanács elnöke

Dr. Sándor Ottó s.k.
Szilvia s.k.
előadó bíró

Dr. Magosi
bíró

A kiadmány hitelül:
tisztviselő